

Да забрава край свой роденъ,
 Бащина си мила стряха
 И тѣзъ, що въ менъ духъ свободенъ,
 Духъ за борба завѣщаха!
 Да забрава родъ свой бѣденъ,
 Гробътъ бащинъ, плачътъ майчинъ, —
 Тѣзъ, що залакътъ наѣденъ
 Грабать съ благороденъ начинъ, —
 Грабать отъ народътъ гладенъ,
 Граби подалъ чорбаджия,
 За злато тжрговецъ жаденъ
 И попъ съ божа литургия!
 Грабете го, неразбрани!
 Грабете го! Кой ви бърка?
 Скоро той не ще да стане:
 Ний сме синца съ чаши въ ржка!
 Приемъ, пѣемъ буйни пѣсни
 И зхбимъ са на тирана;
 Механите са намъ тѣсни —
 Крѣщимъ; „хайди на Балкана!“
 Крѣщимъ, но щомъ истрѣзиѣмъ,
 Забравяме думи, клѣтви,
 И нѣмѣмъ и са смѣемъ
 Предъ народни свѣти жертви!
 А тиранинтъ вжрлува
 И безчести край нашъ роденъ;
 Коли, бѣси бие, псува
 И глоби народъ поробенъ!
 О, налѣйте ща да пия!
 На душа ми да улекне,